

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 190.339 van 10 februari 2009
in de zaak A. 101.105/X-10.174.**

In zake : 1. Alfred GOOVAERTS,
 2. Denise VANDEWIELE,
 wonende te 2811 HOMBEEK-MECHELEN,
 Zemstseweg 39

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door de
Brusselse Hoofdstedelijke regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. COENRAETS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Terkamerenlaan 27.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Alfred GOOVAERTS en
Denise VANDEWIELE op 1 maart 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring
te vorderen van het besluit van 18 januari 2001 van de Brusselse Hoofdstedelijke
regering waarbij hun de regularisatievergunning wordt geweigerd voor het oprichten
van een appartementsgebouw, Tiendagwandlaan 85 te Sint-Lambrechts-Woluwe;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 13 februari 2006 die de neerlegging
ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien
de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 11 december 2008 waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 16 januari 2009;

Gehoord het verslag van staatsraad J. VAN NIEUWENHOVE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN DE VELDE, die verschijnt voor de verzoekende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Feiten

1.1. Op 29 januari 1992 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste verzoeker een aanvraag in bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe voor het oprichten van een appartementsgebouw met vier wooneenheden op een perceel gelegen aan de Tiendagwandlaan 85 te Sint-Lambrechts-Woluwe.

1.2. Op 21 april 1992 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe de gevraagde vergunning. In de bouwvergunning wordt verwezen naar een bijzonder plan van aanleg, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 11 januari 1977 en een bijzonder plan van aanleg, goedgekeurd bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 17 juli 1991.

1.3. Op 26 juli 1995 wordt een proces-verbaal opgesteld waarin wordt vermeld dat zonder vergunning een derde verdieping werd gecreëerd in het dakvolume en dat op het niveau “min 2” een bijkomende studio werd gebouwd.

1.4. Op 26 februari 1996 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste verzoeker een nieuwe aanvraag in tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het appartementsgebouw, waarin hij ook de toelating vraagt af te wijken van “de voorziene maximum dakvlakhelling (3°) max. 50°, uitgevoerd 53°”.

1.5. Van 11 mei 1996 tot 28 mei 1996 wordt een openbaar onderzoek georganiseerd waarbij 11 bezwaarschriften worden ingediend.

1.6. De Overlegcommissie van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe geeft op 14 juni 1996 een ongunstig advies, waarin onder meer het volgende wordt vermeld:

“ONGUNSTIG omtrent de gevraagde afwijking (3° overschrijding betreffende de hellende vlakken van het dak), aangezien (...) deze hellende vlakken een te grote hoogte van de (woonst) teweeg brengt en een aantasting aan de (be)woonbaarheid van de omgeving veroorzaken.

De Overlegcommissie beschouwt (sic) dat het dak zou moeten uitgevoerd worden volgens de op 21.4.1992 afgeleverde plannen van de stedenbouwkundige vergunning. De Overlegcommissie vraagt om elk nieuw dossier voor te leggen voor een voorafgaande goedkeuring”.

1.7. Op 30 april 1999 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe tot de weigering van de regularisatievergunning.

1.8. Op 12 mei 1999 stellen de verzoekende partijen administratief beroep in bij het Stedenbouwkundig College van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

1.9. Op 31 augustus 1999 beslist het Stedenbouwkundig College tot de weigering van de gevraagde vergunning.

1.10. Op 13 september 1999 stellen de verzoekende partijen administratief beroep in bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

1.11. Op 18 januari 2001 beslist de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot de verwerping van het administratief beroep en de weigering van de gevraagde vergunning.

2. Ontvankelijkheid

2.1. In hun laatste memorie stellen de verzoekende partijen in hun argumentatie over het enige middel dat zij “geen eigenaar meer zijn en dus niet eens het recht hebben om nog aan het gebouw te raken”.

2.2. Hieruit kan worden opgemaakt dat de verzoekende partijen niet meer beschikken over het vereiste actueel belang, bij ontstentenis van andere gegevens waaruit hun belang zou kunnen blijken, hetgeen op de terechtzitting niet wordt betwist.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien februari 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

R. STEVENS.